

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europa-Parlamentets afgørelse af 11. juni 2001, hvorefter saldoen over sagsøgerens forfremmelsespoint efter dennes forfremmelse i 2000 er nulstillet, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har rejst indsigelse mod Europa-Parlamentets afgørelse, hvorefter saldoen for sagsøgerens forfremmelsespoint efter dennes forfremmelse i 2000 er nulstillet. Sagsøgeren kunne således ikke til den nye lønklasse overføre de forfremmelsespoint, han har opnået ud over det antal point, der var nødvendige for at blive forfremmet.

Nulstillingen følger af en overgangsordning til gennemførelse af Europa-Parlamentets nye forfremmelsesordning. I henhold til denne overgangsordning nulstilles saldoen over forfremmelsespoint automatisk efter en forfremmelse, mens det i den permanente forfremmelsesordning bestemmes, at forfremmelsespoint, der er tildelt efter, at det antal point, der kræves til en forfremmelse, er nået, overføres til den nye lønklasse.

Den anfægtede afgørelse indebærer ifølge sagsøgeren en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45 og af forbuddet mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 15. februar 2002 af Japan Tobacco Inc. og JT International S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-31/02)

(2002/C 109/106)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. februar 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Japan Tobacco Inc. og JT International S.A. ved Onno W. Brouwer og Paul Lomas, Freshfields Bruckhaus Deringer, London (Det Forenede Kongerige).

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutninger om på Det Europæiske Fællesskabs vegne at anlægge sag mod sagsøgerne den 9. januar 2002 ved United States District Court for the Eastern District of New York, sagsnummer CV-02.0164, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale nærværende sagsomkostninger, herunder sagsøgerens og eventuelle interveni-enters.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er af Europa-Kommissionen blevet sagsøgt ved en domstol i USA i en sag angående påstand om erstatning for manglende betaling af skyldig told og moms og for anden økonomisk og ikke-økonomisk skade forvoldt ved den manglende betaling. Det er blevet gjort gældende, at betaling af told og moms blev unddraget ved indsmugling af cigaretter til Den Europæiske Union. Det er tredje gang, at Europa-Kommissionen har anlagt en sådan sag⁽¹⁾. Under den nu verserende sag optræder Kommissionen tillige som befuldmægtiget for medlemsstaterne i forbindelse med inddrivelsen af de skyldige afgifter.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag T-260/01 fremførte⁽²⁾.

⁽¹⁾ Beslutningen om at anlægge den første sag er blevet anfægtet under sag T-379/00 (EFT C 79 af 13.3.2001) og beslutningen om at anlægge den anden sag under de forenede sager T-260/01 og T-272/01 (EFT C 3 af 5.1.2002, s. 39 og s. 45).

⁽²⁾ EFT C af 5.1.2002, s. 39.

Sag anlagt den 14. februar 2002 af José Cuenda Guijarro mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-32/02)

(2002/C 109/107)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. februar 2002 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af José Cuenda Guijarro, med bopæl i Bruxelles, ved avocat Jean-Noël Louis, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse om at nægte sagsøgeren aktindsigt i dennes helbredsjournal annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at de dokumenter, som ligger i en tjenestemandes helbredsjournal, er direkte forbundet med dennes tjenesteforhold og retsstilling, og at de derfor skal indsættes i dennes personlige aktsamling, under overholdelse af de garantier, der fremgår af vedtægtens artikel 26, herunder bl.a. retten til at få indsigt i de pågældende akter. Sagsøgeren har bestridt, at han har den fornødne aktindsigt, selv om han via sin læge kan få adgang til helbredsjournalen, og at en sådan fremgangsmåde er nødvendig under henvisning til den lægelige tavshedspligt. Sagsøgeren er af den opfattelse, at det skal være muligt på egen hånd at gennemse alle dokumenter i helbredsjournalen.

Sag anlagt den 21. februar 2002 af Britannia Alloys and Chemicals Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-33/02)

(2002/C 109/108)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. februar 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Britannia Alloys and Chemicals Limited ved Samantha Mobley og Helen Bardell, advokatfirmaet Baker & McKenzie, London (Det Forenede Kongerige).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt annulleres artikel 3 i Kommissionens beslutning af 12. december 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/E.1/37.027 — zinkphosphat), for så vidt som den berører sagsøgeren.
- Subsidiært ændres artikel 3 i beslutningen, for så vidt som den berører sagsøgeren, således at den bøde, der ved bestemmelsen er pålagt sagsøgeren, ophæves eller i væsentligt omfang nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter ovennævnte beslutning, hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgeren og fem andre virksomheder havde tilsidesat traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, derved, at de havde deltaget i en løbende aftale og/eller samordnet praksis inden for zinkphosphat-sektoren. Sagsøgeren blev pålagt en bøde på 3,37 mio. EUR efter, at bøden forinden var blevet nedsat med 10 % i medfør af afsnit D, stk. 2, i Kommissionens meddelelse af 18. juli 1996 om bødefritagelse eller nedsættelse af bøder i kartelsager («Leniency Notice»).

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62, idet den til grund for beslutningen lagde sagsøgerens omsætning for det regnskabsår, der blev afsluttet den 30. juni 1996, da den anvendte reglen om en grænse på 10 % af omsætningen, i stedet for at lægge det regnskabsår, der gik forud for Kommissionens beslutning, til grund, og derved bestemte, at en bøde på 3,37 mio. EUR ikke oversteg den øvre grænse for den bøde, der kunne pålægges. Ved at lægge et andet regnskabsår til grund end det, der gik forud for den beslutning, hvori beregningen blev foretaget, afveg Kommissionen fra sin tidligere praksis og tilsidesatte således det generelle princip om ligebehandling.

Sagsøgeren gør gældende, at beslutningen ved at lægge det sidste fulde år med »normal økonomisk aktivitet« til grund i stedet for det regnskabsår, der gik forud for beslutningen, indebærer en forskelsbehandling mellem virksomheder, der i det væsentlige er i samme situation, og det generelle princip om ligebehandling blev derved tilsidesat. Beslutningen er også i strid med proportionalitetsprincippet, idet sagsøgeren ved beslutningen blev pålagt en bøde, der ikke afspejler sagsøgerens økonomiske situation på det tidspunkt, hvor beslutningen blev truffet.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen — for så vidt som beslutningen vedrører sagsøgeren — tilsidesatte retssikkerhedsprincippet ved at lægge et andet regnskabsår til grund end det, der gik forud for beslutningen, med henblik på at beregne grænsen på 10 % af omsætningen. En sådan fremgangsmåde gør det umuligt for virksomhederne med tilstrækkelig sikkerhed at forudsige, hvordan eventuelle bøder måtte blive pålagt dem. I overensstemmelse med det ovennævnte princip må artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 skulle fortolkes restriktivt, således at 10 %-s-grænsen beregnes på grundlag af det regnskabsår, der går umiddelbart forud for vedtagelsen af Kommissionens beslutning.